

Sygn. akt III Cz 1462/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 listopada 2015 roku

sprawy z wniosku K. K.

przy udziale M. K.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 24 sierpnia 2015 r., sygn. akt I Ns 1774/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z 24 sierpnia 2015r. oddalił wniosek K. K. o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty od wniosku. Uzasadniając rozstrzygnięcie, powołując się na treść art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd uznał dane zawarte w oświadczeniu majątkowym za niewiarygodne, a nadto wskazał, że sprawa o zniesienie współwłasności nie należy do spraw pilnych, co w ocenie Sądu, nie uzasadnia zwolnienia wnioskodawczynie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Zażalenie na to postanowienie wniosła wnioskodawczynie podnosząc, że przedstawione w oświadczeniu dane dotyczące kosztów i dochodów są rzetelne, a w utrzymaniu wnioskodawczy i pomaga jej rodzina i przyjaciele.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (tekst jednolity: Dz.U. z 2014r. poz. 1025 z późniejszymi zmianami), zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Ocenie Sądu podlega zatem czy istotnie okoliczności przedstawione przez stronę pozwalają na udzielenie jej zwolnienia od kosztów sądowych.

Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, strona przygotowująca się do procesu sądowego, powinna się odpowiednio przygotować do procesu pod względem finansowym przez zabezpieczenie niezbędnych środków na pokrycie kosztów sądowych, a to między innymi poprzez poczynienie oszczędności i ograniczenie innych wydatków (porównaj: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 1980 r., I CZ 99/80; z dnia 24 września 1984 r., II CZ 104/84; oraz z dnia 14 października 1983 r., I CZ 151/83). Dopiero gdy tak poczynione starania nie

przynoszą rezultatu, stronie przysługuje prawo wystąpienia do sądu z wnioskiem o zwolnienie z kosztów postępowania sądowego.

W identycznym tonie wypowiedział się także Sąd Apelacyjny w Katowicach, który wskazał, że zwolnienie od kosztów sądowych winno być udzielane wyjątkowo, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, osobom nie mającym jakichkolwiek możliwości opłacania tych kosztów (postanowienie z dnia 14 stycznia 2013r., III AUz 365/12).

Nie można także pominąć, że doktryna i orzecznictwo, przyjmuje prymat kosztów sądowych nad wszelkimi wydatkami i zobowiązaniami konsumpcyjnymi.

Niemniej jednak, Sąd Okręgowy uwzględnia również tą okoliczność, że rozpoznanie wniosku o zwolnienie od kosztów musi brać pod uwagę prawa strony, w szczególności prawo strony do wszczęcia postępowania sądowego wyrażone w art. 14 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz.U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167, załącznik), art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej protokołem nr 2 (Dz. U. 1993 r. Nr 61 poz. 284 z późniejszymi zmianami), jak również w art. 45 Konstytucji RP. Prawo to zasadniczo może podlegać pewnym ograniczeniom, w tym poprzez nałożenie na stronę kosztów sądowych. Powyższa dyrektywa winna być jednak zawsze brana pod uwagę przy rozpoznaniu wniosku strony o zwolnienie od kosztów sądowych, a ostateczna ocena zawsze musi być dostosowana do okoliczności konkretnej sprawy.

Ustalona opłata od wniosku wynosi 1.000 zł. Z oświadczenia majątkowego wynika, że wnioskodawczyni jest współwłaścicielem kilku nieruchomości, których wartość nie jest znikoma. Nadto, roszczenie o zniesienie współwłasności, zgodnie z art. 220 k.c., nie ulega przedawnieniu, w związku z tym, wobec wyjątkowości udzielenia zwolnienia od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, brak było podstaw do jego uwzględnienia. Podnoszone zatem przez wnioskodawczynię problemy finansowe, nie mogą stanowić podstawy do uwzględnienia jej wniosku, abstrahując od kwestii dotyczących wiarygodności wniosku poczynionych przez Sąd Rejonowy.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Andrzej Dyrda